

EIOPA-BoS-14/173 CS-rev1

Obecné pokyny k uplatňování pasivního zajištění k podmodulu neživotního upisovacího rizika

Obecné pokyny k uplatňování pasivního zajištění k podmodulu neživotního upisovacího rizika

Úvod

- 1.1. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 (dále jen „nařízení o zřízení orgánu EIOPA“)¹, čl. 105 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)², články 119 až 135, článkem 209 a článkem 214 prováděcích opatření vydává orgán EIOPA obecné pokyny pro podmodul neživotního katastrofického rizika³.
- 1.2. Tyto obecné pokyny si kladou za cíl zajistit společné, jednotné a konzistentní používání podmodulu neživotního katastrofického rizika, včetně nakládání pojišťoven a zajišťoven s pasivním zajištěním.
- 1.3. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům dohledu podle směrnice Solventnost II.
- 1.4. Tyto obecné pokyny se odvolávají na „vývojový diagram pro neživotní upisovací riziko“ představující různé podmoduly, jež tvoří podmodul neživotního katastrofického rizika standardního vzorce solventnostního kapitálového požadavku podle prováděcích opatření.
- 1.5. Pro účely těchto obecných pokynů byly vytvořeny následující definice:
 - (a) „hrubou ztrátou“ se rozumí:
 - i. v případě zmírnění rizika obsaženého v podmodulu, který není nijak závislý na ostatních podmodulech, ztráta vypočítaná podle vzorce v tomto podmodulu;
 - ii. v případě zmírnění rizika obsaženého v podmodulu, který je závislý na ostatních podmodulech, ztráta vypočítaná podle vzorce v tomto podmodulu, ale přitom se jako vstupní údaje do tohoto vzorce použijí výsledky z každého podmodulu očištěné o efekt zmírnění rizika použitého (pokud nějaké existuje) v podmodulech, na nichž tento podmodul závisí;
 - (b) „katastrofickou událostí s agregovaným dopadem“ se rozumí katastrofická událost, která narůstá a postihuje celou skupinu pojistných smluv. Není snadné identifikovat dopady na jednotlivé smlouvy samostatně;
 - (c) „jednotlivou katastrofickou událostí“ se rozumí taková událost, která postihuje pojistné smlouvy, přičemž její dopad je možné konkrétně identifikovat nebo přiřadit jednotlivé smlouvě;

¹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

³ Úř. věst. L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

- (d) „hrubou pojistnou událostí“ se rozumí vymezení události s potřebným rozlišením, aby na ni bylo možné aplikovat program pasivního zajištění. Tento termín se používá pro hrubou ztrátu po jejím rozložení;
- (e) „druhy podmodulů katastrofického rizika“ se rozumějí druhy jednoho ze čtyř hlavních podmodulů neživotního katastrofického rizika popsané v článku 119 prováděcích opatření;
- (f) „pasivním zajištěním/ochranou pasivního zajištění“ se rozumí zajištění, kde pojišťovatel postoupí riziko zajišťovateli;
- (g) „pojistným za obnovu krytí splatné zajistiteli“ se rozumí zpětné navýšení pojistného, které může být splatné pojišťovně nebo zajišťovně;
- (h) „dodatečným krytím pro případ více pojistných škod z jedné pojistné události“ se rozumí spoluúčast při zajištění odpovědnosti z pojistné smlouvy ve vztahu ke dvěma nebo více krytím nebo pojistným smlouvám, které vydala pojišťovna nebo zajišťovna, aby byla zahrnuta do krytí za škodu. Přídavný bod zajišťovací smlouvy je obvykle nad limitem jakékoliv jednotlivé pojistné smlouvy;
- (i) „dvousetletou událostí“ se rozumí katastrofická událost, která odpovídá hodnotě rizikového potenciálu se spolehlivostí na 99,5 % podle čl. 104 odst. 4 směrnice Solventnost II;
- (j) „složkou“ se rozumí samoobsažná výpočtová jednotka podmodulu neživotního katastrofického rizika, pro niž může být stanoven solventnostní kapitálový požadavek (SCR z angl. solvency capital requirement). Ta může být na úrovni podmodulu nebo nižší, např. region nebo EHP / regiony mimo EHP v případě rizik v podobě přírodních katastrof.

1.6. Pokud nejsou některé pojmy v těchto obecných pokynech definovány, je jejich význam definován v právních předpisech uvedených v úvodu.

1.7. Tyto pokyny jsou platné od 1. dubna 2015.

Oddíl I: Pořadí uplatňování obecných pokynů v praxi

Obecný pokyn 1 – Pořadí uplatňování obecných pokynů v praxi

1.8. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly oddíly těchto obecných pokynů používat v dané posloupnosti při vyhodnocování svého pasivního zajištění s ohledem na katastrofické riziko.

Oddíl II: Specifikace událostí

Obecný pokyn 2 – Úroveň podrobnosti potřebná pro přesné určení katastrofické události

1.9. Podle článků 119 až 135 by pojišťovny nebo zajišťovny měly přesně určit vhodnou dvousetletou katastrofickou událost s dostatečným množstvím podrobností, aby byly schopné zvolit techniky snižování rizik.

Obecný pokyn 3 – Specifikace katastrof jako katastrofických událostí s agregovaným dopadem nebo jednotlivé katastrofické události

- 1.10. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly specifikovat škody definované v různých podmodulech katastrofického rizika jako „katastrofické události s agregovaným dopadem“ nebo jako „jednotlivé katastrofické události“, přičemž by měly také určit, zda tyto události ovlivňují konkrétní známé pojistné smlouvy či nikoli.
- 1.11. Pro každý podmodul neživotního katastrofického rizika by pojišťovny nebo zajišťovny měly specifikovat typ události takto:
- (a) podmoduly rizika zemětřesení, vichřice, krupobití, povodně a sesuvu nebo poklesu půdy specifikované jako katastrofická událost s agregovaným dopadem;
 - (b) podmodul rizika odpovědnosti z provozu motorových vozidel specifikovaný jako jednotlivá katastrofická událost ovlivňující jedinou pojistnou smlouvu;
 - (c) podmoduly odpovědnostních rizik, leteckých rizik, námořních rizik a rizika požáru jako jednotlivá katastrofická událost ovlivňující známé pojistné smlouvy;
 - (d) podmodul úvěrových rizik a rizik spojených se zárukou, jak je specifikován v obecných pokynech 13 a 14;
 - (e) podmodul rizika při neproporcionálním zajištění pojištění majetku tak, jak je uveden v obecném pokynu 11.

Obecný pokyn 4 – Specifikace počtu událostí pro podmoduly rizika přírodních katastrof s ohledem na regiony EHP

- 1.12. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly brát do úvahy počet událostí vytvářejících hrubou ztrátu v regionech EHP v podobě jednotlivých nebo dvojitých událostí, a přitom nepředpokládat, že k vícečetným událostem dojde v každém regionu.

Obecný pokyn 5 – Specifikace počtu událostí pro podmoduly rizika přírodních katastrof s ohledem na regiony mimo EHP

- 1.13. U regionů mimo EHP, kde nebyl definován počet katastrofických událostí s agregovaným dopadem, které vytvářejí hrubou ztrátu, by pojišťovny nebo zajišťovny měly postupovat podobně jako v obecném pokynu 4, a to pro každý konkrétní podmodul.

Obecný pokyn 6 – Výběr katastrofické události

- 1.14. V regionech, kde může být definováno několik dvousetletých katastrof, by pojišťovny nebo zajišťovny měly vycházet z událostí, které jsou konzistentní s jejich rizikovým profilem, a vybrat tu událost, která po použití technik snižování rizik vychází jako nejkatastrofálnější.

Obecný pokyn 7 – Míra odpovědnosti za škody

- 1.15. Za účelem stanovení míry individuálních nároků, z nichž vychází výpočet ztráty primárního kapitálu podle článku 133 prováděcích opatření, by se pojišťovny nebo zajišťovny měly řídit následujícím postupem:

- (a) U každé rizikové skupiny by se mělo identifikovat n_i rizik s nejvyššími limity. Pro tento účel sestává „riziko“ ze všech pojistných smluv sepsaných jako součást programu se stejným nebo úzce propojeným krytím a stejným pojistníkem (kde pojistník je držitelem pojistné smlouvy), které platí současně.
 - (b) Všechny výsledné n_i limity by se měly vynásobit koeficientem 1,15.
 - (c) Hodnoty n_i vypočítané v bodě b) by měly být seskupeny a odečteny od $O_{(\text{odpovědnosti, } i)}$ a jakýkoliv rozdíl by se měl proporcionálně přidělit s použitím skutečných limitů hodnot n_i .
 - (d) Konečné výsledné hodnoty n_i by měly být považovány za individuální nároky z jedné události, z nichž každá je spojená s rizikem, z něhož byly nároky odvozeny.
- 1.16. Pojišťovny nebo zajišťovny by potom měly být schopny pro každý z n_i nároků identifikovat, jaké zajistné krytí použít při dané povaze souvisejícího rizika.
- 1.17. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly být připraveny orgánu dohledu doložit, že jejich nákup pasivního zajištění nebyl významně ovlivněn tím, zda riziko bude jedním z rizik určených podle tohoto procesu.

Část III: Rozčlenění hrubé ztráty

Obecný pokyn 8 – Rozčlenění hrubé ztráty na jednotlivé země nebo složky

- 1.18. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly použít jednu z níže specifikovaných metod pro rozčlenění hrubé ztráty na individuální složky, kde nebyl stanoven hrubý dopad na jednotlivé smlouvy tak, aby mohly být použity ochranné prostředky pasivního zajištění:
- (a) Metoda maxima: Hrubá ztráta je přidělena té složce, která přispěla největším dílem k hrubé ztrátě před rozčleněním.
 - (b) Metoda rozpětí: Hrubá ztráta se rozdělí mezi příslušné složky v poměru jejich podílu na hrubé ztrátě před rozčleněním; nebo lze přijmout přístup používající k rozdělení ztráty korelační matice, který je podobný jako ten, který se navrhuje pro přidělení solventnostního kapitálového požadavku na druhy pojištění.
 - (c) Smíšená metoda: Tato metoda vybírá maximum (na základě nejvyššího čistého kapitálového požadavku) z výše uvedených metod maxima a rozpětí.

Obecný pokyn 9 – Rozčlenění hrubé ztráty na podmoduly rizika přírodních katastrof ve vztahu k EHP scénářům

- 1.19. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly používat níže definované metody pro rozčlenění hrubé ztráty na podmoduly rizika přírodních katastrof ve vztahu k EHP scénářům.
- 1.20. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny provádějí rozčlenění hrubé ztráty na regiony, měly by používat smíšenou metodu u podmodulů rizik vichřice a povodně a metodu maxima při rozčlenění podmodulů rizik zemětřesení a krupobití.

- 1.21. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny provádějí rozčlenění hrubé ztráty na podnikatelské jednotky, obchodní korporace a druhy pojištění, měly by používat metodu rozpětí.
- 1.22. Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna takový rizikový profil, že výše specifikovaná metoda není vhodná, pak by měla zvolit takový přístup, který jí více vyhovuje, a odůvodnit ho orgánu dohledu.

Obecný pokyn 10 – Rozčlenění hrubé ztráty na přírodní katastrofy u regionů mimo EHP

- 1.23. U regionů mimo EHP by pojišťovny nebo zajišťovny měly používat metody, které jsou konzistentní s metodami používanými pro rizika v EHP uvedenými v obecném pokynu 9 pro přidělení hrubé ztráty.
- 1.24. Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna takový rizikový profil, že výše specifikovaný přístup není vhodný, měla by zvolit takový přístup, který jí více vyhovuje, a odůvodnit ho orgánu dohledu.

Obecný pokyn 11 – Rozčlenění hrubé ztráty na přírodní katastrofy pro neproporcionální zajištění pojištění majetku

- 1.25. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly používat metodu maxima pro podmodul rizika při neproporcionálním zajištění pojištění majetku pro přidělení ztráty regionu. Poté by pojišťovny nebo zajišťovny měly provést odhad největších hrozeb, kterým je tento region vystaven, a počtu událostí, jež jsou jako takové specifikované v příslušných katastrofických událostech s agregovaným dopadem, které se vztahují na zásadní smlouvy. Pokud jsou definovány dvě agregované katastrofické události, znamená to, že k oběma událostem dochází v rámci stejného regionu.
- 1.26. Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna takový rizikový profil, že pro ni tento přístup není vhodný, měla by zvolit vhodnější přístup. Tento přístup by měla odůvodnit orgánu dohledu.

Obecný pokyn 12 – Specifikování hrubé ztráty pro podmoduly rizika katastrof způsobených člověkem: rizika odpovědnosti z provozu motorových vozidel, námořní rizika, letecká rizika, rizika požáru a odpovědnostní rizika

- 1.27. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly identifikovat zvláště ty pojistné smlouvy, na něž má dopad riziko odpovědnosti hrubé pojistné události při použití obecných pokynů 34 až 39. U scénářů týkajících se námořních rizik, leteckých rizik a rizika požáru by pojišťovna nebo zajišťovna měla identifikovat daná celková rizika a podle toho rozhodnout, jaké zajištění nároků použít (včetně krytí škodního nadměrku).
- 1.28. U rizika odpovědnosti z provozu motorového vozidla by pojišťovna nebo zajišťovna měla předpokládat, že jednotlivá katastrofická událost specifikovaná v prováděcích opatřeních vychází z jednotlivé pojistné události. Pojišťovna nebo zajišťovna by měla předpokládat, že ke ztrátě dochází v regionu anebo podnikatelské jednotce, která nejvíce přispívá k hrubé ztrátě před rozčleněním.

1.29. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna použije zajištění ve vztahu ke konkrétním rizikům, měla by být schopná uspokojivě orgánu dohledu své země odůvodnit, že koupě pasivního zajištění nebyla významně ovlivněna tím, zda je riziko vyhodnoceno jako hrubá pojistná událost nebo se na ní podílí.

Obecný pokyn 13 – Rozčlenění hrubé ztráty u úvěrových rizik a rizik spojených se zárukou – scénář pro významné odběratele

1.30. Při určování největší úvěrové zátěže by pojišťovny nebo zajišťovny měly brát do úvahy akumulovaná rizika pro subjekty uvnitř skupiny.

Obecný pokyn 14 – Rozčlenění hrubé ztráty u úvěrových rizik a rizik spojených se zárukou – scénář pro případ recese

1.31. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny potřebují přidělit hrubou ztrátu z recese na různá území, odvětví průmyslu, typy produktů nebo obecněji na jednotlivé použitelné účely pasivního zajištění, aby využily své zajistné ochrany, měly by hrubou ztrátu přidělovat poměrně k objemům hrubého pojistného.

Oddíl IV: Uplatňování pasivního zajištění

Obecný pokyn 15 – Možnosti použití pasivního zajištění

1.32. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly použít každou ochranu prostřednictvím pasivního zajištění na jednu z následujících úrovní:

- (a) různé zóny v rámci jediného regionu jediného druhu podmodulu;
- (b) různé regiony v rámci jediného druhu podmodulu;
- (c) seskupení v EHP nebo mimo EHP v rámci jednoho podmodulu; různé druhy podmodulů katastrofického rizika v rámci určitého podmodulu katastrofického rizika;
- (d) různé podmoduly katastrofického rizika, např. pro případ zajištění nadměрку škodovosti a agregovaného krytí napříč podmoduly rizik v podobě katastrof způsobených člověkem a přírodních katastrof.

1.33. Pojišťovny nebo zajišťovny mohou také použít specifická krytí pro druhy pojištění a podnikatelské jednotky.

1.34. Pokud ochrana prostřednictvím zajištění kryje jiná rizika, která nejsou zachycena v podmodulu katastrofického rizika (např. zajištění nadměрку škodovosti), pojišťovny nebo zajišťovny by měly při výpočtu pojistného plnění ochrany v rámci modulu katastrofického rizika tato jiná rizika zohlednit.

1.35. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly používat pasivní zajištění v souladu s články 209 až 214 prováděcích opatření. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zajistit, aby nedošlo k žádnému zdvojenému součtu náhrad z titulu zajištění podle čl. 209 odst. 1 písm. e) prováděcích opatření. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zajistit, aby celková náhrada z metod snižování rizik, která je povolena v jejich výpočtu čistých ztrát, nepřekročila celkovou možnou částku podle podmínek jejich programu převádění rizik.

Obecný pokyn 16 – Pojistné za obnovu krytí splatné zajištění

- 1.36. Pojišťovny nebo zajišťovny mohou povolit přijímání pojistného za obnovu krytí splatného zajištění tam, kde je možné orgánu dohledu prokázat, že k tomuto dojde v důsledku hrubé pojistné události v podmodulu katastrofického rizika.
- 1.37. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly ve svých výpočtech povolit hrubou ztrátu pro dodatečné expozice jakýmkoliv druhým nebo navazujícím událostem, které vyplývají z tohoto pojistného za obnovu krytí splatné zajištění.

Obecný pokyn 17 – Další dopady na primární kapitál v důsledku podnětu k uzavření smlouvy o pasivním zajištění

- 1.38. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly povolit pojistné za obnovu krytí nebo jiné dodatečné peněžní toky, které by mohly vzniknout v důsledku ochrany prostřednictvím pasivního zajištění.

Obecný pokyn 18 – Pořadí uplatňování ochrany prostřednictvím zajištění

- 1.39. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly použít ochranu prostřednictvím zajištění v pořadí specifikovaném ve svých smluvních dohodách, které se týkají podkladového rizika.

Obecný pokyn 19 – Proporcionální zajištění

- 1.40. U kvótového, excedentního zajištění a proporcionálních fakultativních smluv by pojišťovny nebo zajišťovny měly provádět poměrné přidělení hrubé pojistné události napříč těmito zajišťovacími smlouvami.
- 1.41. Pokud je smlouva o proporcionálním zajištění pojišťovny nebo zajišťovny nastavena na „limit události“ nebo podobně, pak hrubá ztráta přidělená na tuto smlouvu nemůže tento limit překročit a každé překročení by mělo být přičteno zpět k „čistému zadržnému“ podílu na ztrátě.

Obecný pokyn 20 – Neproporcionální zajištění pro každé riziko

- 1.42. U škodního nadměrku a neproporcionálních fakultativních smluv by pojišťovny nebo zajišťovny měly používat pouze toto neproporcionální zajištění podle standardního vzorce, pokud hrubá pojistná událost umožní identifikaci známých pojistných smluv z podkladových pojistných smluv vystavených riziku. Obecný pokyn 3 specifikuje podmoduly, kde by tento případ měl nastat.

Obecný pokyn 21 – Neproporcionální zajištění pro každou událost

- 1.43. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly používat neproporcionální zajištění pouze k definovaným hrubým pojistným událostem, jestliže lze ztrátu přiměřeně rozdělit.
- 1.44. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly věnovat náležitou péči povolování méně obvyklých smluv, jako jsou franšízy, a částečných úvazků nebo podílového zajištění.

Obecný pokyn 22 – Smlouvy na neodškodnění a základní riziko

- 1.45. Pojišťovny nebo zajišťovny by neměly používat smlouvy na neodškodnění podle standardního vzorce, pokud se nedá prokázat, že úroveň základního rizika je nevýznamná kvůli definici scénáře.

Obecný pokyn 23 – Uplatňování úhrnných smluv a dodatečné krytí pro případ více pojistných škod z jedné pojistné události

- 1.46. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zvážit, na jaké úrovni použít úhrnné zajistné smlouvy v rámci výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pro neživotní katastrofické riziko. Výběr by se měl řídit podstatou mechanismu zmírňování rizik a mělo by k němu dojít v případě, kdy se očekávají náhrady z titulu zajištění, pokud by došlo k hrubé pojistné události.
- 1.47. V případě, že pojišťovny nebo zajišťovny odhadují náhrady z titulu zajištění ze smluv o dodatečném krytí pro případ více pojistných škod z jedné pojistné události, měly by orgánu dohledu prokázat, že smlouvy budou odpovídat katastrofickým událostem definovaným ve standardním vzorci.
- 1.48. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zajistit, že nedojde k dvojímu započtení náhrad z titulu zajištění, a musejí být schopny orgánu dohledu doložit logické vysvětlení pro uplatnění svého přístupu.

Obecný pokyn 24 – Úprava sdíleného zajistného krytí

- 1.49. V případě existence sdíleného zajistného krytí by se pojišťovna nebo zajišťovna měla řídit zásadami uvedenými v obecném pokynu 32.

Obecný pokyn 25 – Úprava výstupů z nižších úrovní agregace

- 1.50. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly rozlišovat mezi náklady na obnovu a náhradami z titulu zajištění, pokud agregují solventnostní kapitálový požadavek napříč podmoduly katastrofických rizik v neživotním pojištění. Pokud zajištění na dané úrovni nevyhovuje této kombinované částce, pak bude nutné náklady přiměřeně rozdělit. V tomto případě by měla být použita metoda rozpětí.

Obecný pokyn 26 – Úprava dalších smluv, které zde nejsou specifikovány

- 1.51. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly použít zásady začleněné do výše uvedených obecných pokynů i na jiné zajistné smlouvy nebo situace, jež nejsou na tomto místě výslovně zmiňovány.

Oddíl V: Opětovná agregace čistých ztrát

Obecný pokyn 27 – Opětovná agregace čistých ztrát za účelem odvození solventnostního kapitálového požadavku pro katastrofické riziko pojišťovny nebo zajišťovny

- 1.52. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny přidělily rozčleněnou hrubou ztrátu na drobnější části (tj. „hrubá pojistná událost“) kvůli odhadu svých náhrad ze zajištění, měly by přičíst čisté složky, aby dostaly solventnostní kapitálový požadavek.
- 1.53. V případě, že mají pojišťovny nebo zajišťovny výstup pro solventnostní kapitálový požadavek z různých úrovní výpočtu, měly by na základě kombinace čistých složek odvodit solventnostní kapitálový požadavek na neživotní katastrofické riziko.
- 1.54. Technická příloha I popisuje, jak tento obecný pokyn použít.

Oddíl VI: Dokumentace a ověření platnosti

Obecný pokyn 28 – Dokumentace a ověření platnosti vybraných katastrofických událostí

- 1.55. V případě „jiného“ podmodulu katastrofického rizika v neživotním pojištění by pojišťovny nebo zajišťovny měly orgánu dohledu objasnit vybrané katastrofické události v pravidelné zprávě podle čl. 309 odst. 5 prováděcích opatření. Vysvětlení by mělo obsahovat podrobnosti o klíčových bodech rozhodování, diskuse o alternativách, které by mohly být vybrány v klíčových bodech rozhodování, a zdůvodnění konečného výběru.
- 1.56. Pojišťovny nebo zajišťovny by také měly zahrnout podrobnosti o každém problému, se kterým se interně setkaly, za účelem navržení vhodných katastrofických událostí v rámci své dokumentace.

Obecný pokyn 29 – Dokumentace metodiky rozčlenění

- 1.57. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zdokumentovat rozčleňovací mechanismus, který použily pro využití programu zajištění podle podmodulu. Ten by měl obsahovat logické zdůvodnění vybraného přístupu, diskusi o možných alternativách, pokud je k dispozici více racionálních metod, a výpočty provedené k dosažení rozčlenění.

Obecný pokyn 30 – Dokumentace procesů očišťování a opětovné agregace

- 1.58. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zdokumentovat proces použitý při očišťování hrubé pojistné události. Ten zahrnuje popis:
- a) zajistného programu pojišťovny nebo zajišťovny;
 - b) výpočty vedoucí k očištění hodnot;
 - c) podrobnosti o přidělení náhrad k příslušným pojistným podmodulům;
 - d) podrobnosti o způsobu, jakým byla provedena opětovná agregace k odvození hodnoty SCR_{NL_kat} .
- 1.59. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly ve své dokumentaci také prokázat, že nedošlo ke dvojímu započtení předpokládaných náhrad zajištění.
- 1.60. V případě, že pojišťovny nebo zajišťovny využívají upravitelné rysy pojistného (např. pojistné za obnovu krytí splatného zajistiteli a pojišťovně nebo zajišťovně), jejich dokumentace by měla obsahovat odůvodnění metodiky a předpoklady, z nichž vycházela.

Oddíl VII: Zvláštní aspekty týkající se samostatných pojišťoven nebo zajišťoven, které jsou součástí skupin

Obecný pokyn 31 – Úprava vnitřního zajištění

- 1.61. Pokud jde o samostatné pojišťovny nebo zajišťovny, měly by přistupovat k pasivním zajištěním, která se mohou vyskytovat uvnitř skupiny pojišťoven („vnitřní zajištění“), stejně, jako by přistupovaly k zajištění s externí třetí stranou.

Obecný pokyn 32 – Odhad náhrady z titulu zajištění, která by měla být zaplacená samostatně pojišťovně nebo zajišťovně v rámci skupinové zajistné smlouvy pro katastrofické události s agregovaným dopadem

1.62. Při odhadování náhrad z titulu zajištění splatných na jednu agregovanou zajistnou smlouvu (tj. smlouvu, která chrání proti akumulovaným agregovaným ztrátám několika pojišťoven ve skupině) by každá jednotlivá pojišťovna nebo zajišťovna měla samostatně podniknout níže uvedené kroky:

- (a) určit hrubou ztrátu dvoutleté katastrofy pro samostatnou pojišťovnu nebo zajišťovnu;
- (b) určit hrubou ztrátu dvoutleté katastrofy pro skupinu;
- (c) odhadnout náhrady z titulu zajištění na skupinovou zajistnou smlouvu;
- (d) přidělit náhrady z titulu zajištění podle smluvních dohod, pokud existují, nebo odhadnout zajistné náhrady splatné jednotlivě jako podíl na hrubých ztrátách (a)/(b) krát odhadovaná částka v (c).

Obecný pokyn 33 – Odhad náhrad z titulu zajištění, které by měly být zaplacené samostatně pojišťovně nebo zajišťovně v rámci skupinové zajistné smlouvy pro jednotlivé katastrofické události

1.63. Při odhadování náhrad z titulu zajištění splatných na jednu smlouvu se specifickým rizikem (tj. smlouvu, která chrání proti specifickým rizikům) by každá samostatná pojišťovna nebo zajišťovna měla podniknout níže uvedené kroky:

- (a) určit, zda specifická rizika spouštějící ztrátu dvoutleté katastrofy pro samostatnou pojišťovnu nebo zajišťovnu jsou stejná jako specifická rizika představující ztrátu dvoutleté katastrofy na úrovni celé skupiny;
- (b) pokud se vyskytne určité prolínání zájmů, odhadnout náhrady z titulu zajištění splatné samostatně pojišťovně v rámci skupinové zajistné smlouvy.

Oddíl VIII: Přidělení pojistných smluv skupinám odpovědnostních rizik pro podmodul rizika katastrof způsobených člověkem

Obecný pokyn 34 – Skupina odpovědnostních rizik 1

1.64. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do skupiny odpovědnostních rizik 1 podle přílohy XI prováděcích opatření zahrnout pojistné smlouvy k zanedbání povinné péče při výkonu povolání, které zajišťují krytí osob při výkonu jejich profesí proti případné odpovědnosti za škody.

1.65. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly zahrnout do této skupiny rizik celou řadu pojištění odpovědnosti včetně:

- (a) pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu lékařské činnosti zahrnující specialisty nebo praktické lékaře, nemocnice a další zdravotnická zařízení, pokud nesou lékařskou odpovědnost za zanedbání povinné péče;

- (b) pojištění odpovědnosti za chyby a opomenutí, za škody při výkonu povolání nebo jiné zanedbání povinné péče tam, kde pojištěné osoby zanedbaly vůči třetím osobám povinnou péči;
- (c) krytí pro případ neplnění a finanční újmy způsobené službami poskytovanými společnostmi;
- (d) krytí pro případ porušení záruky nebo práva duševního vlastnictví;
- (e) krytí v případě všech druhů odpovědnosti za tělesnou újmu nebo poškození majetku (ať už materiální či finanční) a související škody a pojištění nákladů na právní zastoupení v důsledku pochybení nebo nedbalosti při výkonu povolání.

Obecný pokyn 35 – Skupina odpovědnostních rizik 2

- 1.66. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do skupiny odpovědnostních rizik 2 podle přílohy XI prováděcích opatření zahrnout pojistné smlouvy týkající se zanedbání povinností zaměstnavatele, které zajišťují krytí odpovědnosti zaměstnavatele, pokud se jeho zaměstnanec zraní při výkonu své pracovní činnosti.
- 1.67. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do této skupiny rizik zahrnout povinnosti, které kryjí:
- (a) zajištění preventivní či léčebné péče nebo lékařského ošetření v souvislosti s pracovním úrazem nebo nemocí z povolání;
 - (b) finanční kompenzaci za takové ošetření;
 - (c) finanční kompenzaci za pracovní úraz nebo nemoc z povolání.

Obecný pokyn 36 – Skupina odpovědnostních rizik 3

- 1.68. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do skupiny odpovědnostních rizik 3 podle přílohy XI prováděcích opatření zahrnout pojistné smlouvy týkající se zanedbání povinností vedoucích pracovníků, které zajišťují krytí osobní odpovědnosti při výkonu povolání a náklady právního zastoupení vedoucích pracovníků společností nebo organizací samotných v případě, že výše jmenovaní utrpí určitou újmu v důsledku soudního sporu pro údajné protiprávní jednání, kterého se měli dopustit při výkonu funkce vedoucího pracovníka, včetně krytí nákladů na právní zastoupení v důsledku trestního, správního nebo soudního řízení.
- 1.69. Pojišťovny nebo zajišťovny by do této rizikové skupiny měly zahrnout pojistné smlouvy týkající se odpovědnosti za řízení podniku a odpovědnosti za výkon pracovní činnosti.

Obecný pokyn 37 – Skupina odpovědnostních rizik 4

- 1.70. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do skupiny odpovědnostních rizik 4 podle přílohy XI prováděcích opatření zahrnout pojistné smlouvy, které kryjí veškerou odpovědnost za nedbalostní jednání nebo opomenutí, v jejichž důsledku došlo k újmě na zdraví nebo ke škodě na majetku jiných třetích stran než:
- (a) těch, které se podílejí na odpovědnosti za motorová vozidla, plavidla, letadla a dopravu;

- (b) těch, které jsou součástí skupiny odpovědnostních rizik 1, 2, 3 a 5 podle přílohy XI prováděcích opatření;
- (c) krytí odpovědnosti vůči třetím osobám poskytované jednotlivým domácnostem, jednotlivcům v soukromém postavení (včetně například při lovu) a samostatně výdělečným řemeslníkům nebo osobám vykonávajícím uměleckou činnost;
- (d) pojištění odpovědnosti vůči třetím osobám proti škodám či úrazům způsobeným domácími zvířaty.

Obecný pokyn 38 – Skupina odpovědnostních rizik 5

1.71. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly do skupiny odpovědnostních rizik 5 podle přílohy XI prováděcích opatření zahrnout neproporcionální zajistné smlouvy pro všechny skupiny odpovědnostních rizik definované v této příloze.

Obecný pokyn 39 – Přidělení a oddělení

1.72. Pokud se pojištění nebo proporcionální zajištění odpovědnosti prodává ve formě balíčků včetně krytí, které spadá do více než jedné z výše uvedené skupiny rizik, pojišťovny nebo zajišťovny by měly oddělit a přidělit pojistné za každé krytí pro nejvhodnější skupinu rizik daného krytí.

1.73. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly být schopné poskytnout podpůrné důkazy a logický důvod pro takové přidělení.

1.74. Pojišťovny nebo zajišťovny by měly úměrně zvážit, kdy provést oddělení podle výše uvedeného pokynu.

Oddíl IX – Zvláštní úvahy pro skupinové kalkulace

Obecný pokyn 40 – Posuzování zajištění

1.75. Pokud zajištění v rámci skupiny vstoupí v platnost ve prospěch některé z externích zajišťoven pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovna nebo zajišťovna držící účast by vnitřní zajištění měla „posuzovat“ na místě účelu výpočtu dopadu externího zajištění.

Dodržování předpisů a pravidla výkaznictví

1.76. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení o zřízení orgánu EIOPA. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o zřízení orgánu EIOPA příslušné národní orgány vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

1.77. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo se jimi hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.

1.78. Do dvou měsíců od vydání pokynů v národním jazyce příslušné orgány sdělí orgánu EIOPA, zda se pokyny řídí nebo hodlají řídit, jakož i odůvodnění v případě, že se pokyny řídit nebudou.

1.79. Pokud příslušné orgány v řádné lhůtě uvedenou informaci neposkytnou, bude se mít za to, že nedodržují povinnost podávat zprávy, a tato skutečnost bude zveřejněna.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

1.80. Tyto obecné pokyny přezkoumává orgán EIOPA.

Technická příloha I: vypracování postupů rozčlenění nebo obnovené agregace

Tato příloha popisuje, jak postupovat v případech popsanych v oddílu V, a obecněji jak postupy rozčlenění/opětovné agregace působí při využití náležitého a konzistentního přístupu k různým zajistným krytím v rámci podmodulu katastrofického rizika v neživotním pojištění. Uvedeny jsou 2 metody a pojišťovna nebo zajišťovna musí stanovit, která z nich je vhodnější.

Zásada metody 0:

Při odhadu náhrad z titulu zajištění z celkových krytí s využitím metody 0 použije pojišťovna nebo zajišťovna sdružené krytí pro výstup z každého podmodulu samostatně a zajistí, aby předpokládané náhrady z titulu zajištění byly v limitech pojistné smlouvy.

Zásada metody 1:

Při odhadu náhrad z titulu zajištění z celkových krytí s využitím metody 1 by pojišťovny nebo zajišťovny měly identifikovat podrobně rozčleněnou složku (nebo časově nejbližšího společného předchůdce) v rámci vývojového diagramu pro neživotní upisovací riziko, které se vztahuje k příslušným podmodulům.

- (a) U celkového pojištění proti škodám způsobeným větrem a krupobitím by takovou složkou bylo Přír_kat (přírodní katastrofy).
- (b) U celkového pojištění proti škodám způsobeným větrem a motorovým vozidlem by takovou složkou bylo NL_Kat.

V dalším kroku se má vypočítat hrubá diverzifikovaná ztráta pro tuto složku nebo společného předchůdce a následně přiřadit zpět k podrobněji rozčleněným složkám kvůli uplatnění celkového krytí. Výsledné složky se pak sloučí kvůli výpočtu SCR_{NL_kat}

1) Vichřice – zajištění na úrovni země (regionu) – EHP

- (a) Vypočítejte hrubou diverzifikovanou ztrátu na úrovni EHP tak, že zohledníte diverzifikační efekty mezi zeměmi/regiony.
- (b) Přidělte zpět (rozčlenění podle obecného pokynu 7) na úroveň země v rámci EHP (hrubý údaj země, ale diverzifikovaný v rámci EHP).
- (c) Použijte zajistné krytí na úrovni země na hrubou diverzifikovanou ztrátu pro zemi EHP.
- (d) Připočtete čisté diverzifikované složky země a získáte $SCR_{vichřice}$ bez zajistného krytí na úrovni země.

2) Vichřice (EHP a mimo EHP) – zajištění na úrovni země/regionu pro EHP a mimo EHP a zajištění celkového krytí (všechna území)

- (a) Kroky v bodě 1) pro zajistné krytí na úrovni země v rámci EHP.
- (b) Kroky v bodě 1) pro zajistné krytí na úrovni země v rámci EHP (nahrazením zemí mimo EHP za země EHP a nahrazením pokynu 8 pokynem 7).

- (c) Vypočítejte hrubou diverzifikovanou ztrátu na úrovni rizika vichřice (bez zajistného krytí na úrovni země s přihlédnutím k diverzifikačním efektům mezi zeměmi EHP a mimo EHP).
- (d) Použijte celkové zajistné krytí pro země EHP a mimo EHP, abyste dostali čistý $SCR_{vichřice}$ (bez zajistného krytí na úrovni dané země i zemí EHP/ mimo EHP).

3) Vichřice – zajištění na úrovni dané země následované celkovým zajištěním pro případ vichřice a krupobití

Za normálních okolností lze očekávat, že níže uvedená metoda se použije na společné krytí pro riziko vichřice a krupobití.

Metoda 1

- (a) Provedte kroky v bodě 2) (kroky v bodě 1) dostačují, pokud se nejedná o celkové krytí pro země EHP / mimo EHP) pro případ vichřice a krupobití samostatně, abyste získali čistý $SCR_{vichřice}$ a čistý $SCR_{krupobití}$ (bez zajistného krytí na úrovni země).
- (b) Vypočítejte diverzifikovanou ztrátu na úrovni Přír_kat (bez krytí na úrovni země s přihlédnutím k diverzifikačním efektům mezi všemi podmoduly Přír_kat, ale bez celkového zajistného krytí).
- (c) Přidělte zpět k podmodulům rizika v podobě vichřice a krupobití (pravděpodobně metodou rozpětí), abyste získali $SCR_{vichřice*}$ a $SCR_{krupobití*}$ (bez zajistných krytí na úrovni země, ale diverzifikované Přír_kat).
- (d) Použijte celkové zajistné krytí v rámci čistého $SCR_{vichřice*}$ a čistého $SCR_{krupobití*}$, abyste získali čistý $SCR_{vitr_krupobití}$ (bez zajistných krytí na úrovni země i celkového krytí pro případ vichřice a krupobití)
- (e) Sečtěte čistý $SCR_{vichřice_krupobití}$ + čistý $SCR_{zemětřesení}$ + čistý $SCR_{povodně}$ + čistý $SCR_{sesuv_půdy}$, abyste získali čistý $SCR_{přir_kat}$ (bez zajistného krytí na úrovni země i celkového krytí pro případ vichřice a krupobití).

Metoda 0 – (neočekává se její využití, ale přesto se popis metody níže uvádí):

- (a) Provedte kroky v bodě 2) pro případ vichřice a krupobití samostatně, abyste získali čistý $SCR_{vichřice}$ a čistý $SCR_{krupobití}$.
- (b) Použijte společné krytí samostatně na podmoduly rizika vichřice a krupobití.
- (c) Diverzifikujte všechny podmoduly rizika přírodních katastrof, abyste získali čistý $SCR_{přir_kat}$.
- (d) Zkontrolujte, že čistý $SCR_{přir_kat}$ nevytváří náhrady z titulu zajištění na společné zajistné krytí, které by byly větší než přípustné maximum.
- (e) Pokud tento případ nastane, je třeba použít metodu 1.

4) Zajištění na úrovni země proti vichřici a specifickým motoristickým rizikům následované společným krytím pro případ vichřice a povinným ručením motorových vozidel.

Stejně jako výše se očekává použití metody 1.

Metoda 1

- (a) Provedte kroky v bodě 2) (kroky v bodě 1) dostačují, pokud se nejedná o celkové krytí pro země EHP / mimo EHP), abyste získali čistý $SCR_{\text{vichřice}}$ (bez zajistného krytí na úrovni země).
- (b) Použijte zajistné krytí specifické pro povinné ručení na motorová vozidla, abyste získali SCR_{motor} (bez zajistného krytí specifického pro určitá rizika).
- (c) Vypočítejte diverzifikovanou ztrátu na úrovni $SCR_{\text{přír_kat}}$ a $SCR_{\text{lidská_činnost}}$ (bez zajistného krytí na úrovni země pro případ vichřice a bez zajistného krytí specifického pro rizika povinného ručení motorových vozidel) pomocí výstupů z jiných podmodulů $SCR_{\text{přír_kat}}$ a $SCR_{\text{lidská_činnost}}$.
- (d) Vypočítejte diverzifikovanou ztrátu na úrovni SCR_{Kat} s přihlédnutím k diverzifikačním efektům mezi $SCR_{\text{přír_kat}}$ a $SCR_{\text{lidská_činnost}}$ (bez zajistného krytí na úrovni země a zajistného krytí specifického rizika motorových vozidel, ale s celkovým zajistným krytím pro případ vichřice a pro motorová vozidla) a přidejte zpět (rozčlenění pomocí metody rozpětí) na $SCR_{\text{přír_kat}}$ a $SCR_{\text{lidská_činnost}}$ a zase zpět na $SCR_{\text{vichřice}}$ a SCR_{motor} (bez specifického zajištění na úrovni země pro případ vichřice a pro povinné ručení motorových vozidel, ale diverzifikovaný SCR_{Kat}).
- (e) Použijte celkové zajistné krytí pro případ vichřice a pro povinné ručení motorových vozidel, abyste dostali čistý $SCR_{\text{vichřice_motor}}$.
- (f) $SCR_{\text{Kat}} \text{ (po celkovém krytí)} = SCR_{\text{Kat}} \text{ (před celkovým krytím)} - SCR_{\text{vichřice}} - SCR_{\text{motor}} + \text{čistý } SCR_{\text{vichřice_motor}} \text{ (po celkovém krytí)}$.

Otázky pro konzultaci

Dodatečně ke komentářům u každého obecného pokynu by se orgán EIOPA chtěl ještě dozvědět:

O1: Jsou příklady k provedení opětovné agregace dostatečně srozumitelné?

O2: Jsou ještě nějaká další témata, která se vztahují k obecným pokynům a kde by pojišťovny nebo zajišťovny uvítaly odbornou radu?

O3: Jsou obecné pokyny samy o sobě dostatečně jasné, a pokud ne, kde by pojišťovny nebo zajišťovny potřebovaly další vysvětlení?